

είπαν

ΑΝΤΡΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ:

«Προτείνουμε κατάθεση πρότασης νόμου για έλεγχο της ΚΟΠ από τον ΚΟΑ, καθώς και για το ασυμβίβαστο των παραγόντων που δραστηριοποιούνται στο χώρο της ΚΟΠ και έχουν οικονομικά συμφέροντα που έχουν σχέση με το κυπριακό ποδόσφαιρο».

Πρωτοβουλίες που συμβάλλουν στην εξυγίανση του ποδοσφαίρου.

Μ. ΤΣΑΒΟΥΣΟΓΛΟΥ:

«Εάν συνεχίσουν να αρνούνται την ύπαρξη των Τ/κ, για κάθε αρνητικό βήμα που θα κάνει η ΕΕ εναντίον μας θα κάνουμε και εμείς ένα βήμα εναντίον. Τότε τι θα γίνει; Θα αυξηθεί η ένταση. Ωστόσο πρέπει να κάνουμε βήματα μαζί για τη μείωση της έντασης».

Δίκαιη λύση του Κυπριακού ανοίγοντας δρόμους συνεργασίας και ειρήνης στην ευρύτερη περιοχή.

ΝΤΕΡΒΙΣ ΕΡΟΓΛΟΥ:

«Το μεγαλύτερο λάθος του Τ/κ ηγέτη, Μουσταφά Ακιντζί, είναι ότι έκανε θέμα συζήτησης τις εγγυήσεις και αποδέχθηκε το πλαίσιο Γκουτέρες, το οποίο δεν επιτρέπει τη συνέχιση του δικαιώματος μονομερούς επέμβασης της Τουρκίας. Να τεθούν στο τραπέζι με αποφασιστικότητα "μορφές λύσης", όπως τα δύο κράτη και το βελούδινο διαζύγιο».

Υπάρχουν κάποιοι και στην ε/κ πλευρά που αναθεματίζουν το πλαίσιο Γκουτέρες.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΔΗΣ:

«Το θέμα της κατάληξης της κατοχύρωσης τους χαλλουμιού δεν εξαρτάται από την κυπριακή πλευρά, αλλά από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τις προτάσεις που είχαν υποβληθεί για να φτάσουμε σε μια διευθέτηση. Αυτές οι προτάσεις σε ορισμένες πτυχές τους δεν μας ικανοποιούσαν. Ως εκ τούτου, με τη νέα Επιτροπή πάμε να κάνουμε μια νέα προσπάθεια...»

Ήταν ακόμη μια «δέσμευση» Αναστασιάδη ότι επί προεδρίας του φίλου του Ζ. Γιούνκερ το θέμα θα επιλυόταν.

παρεμβάσεις

Του
Κώστα Α. Κωνσταντίνου

Εισήγηση για οδό «Γιουτζέλ Κιοσέογλου»

Ο φανατισμός και οι αντιτουρκικές ιαχές των εθνικιστικών κύκλων απέκτησαν πρόσβαση στα μέσα ενημέρωσης και στα κοινωνικά δίκτυα. Τελευταία «πατριωτική» πράξη τους ήταν να μας ενημερώσουν ότι μια πινακίδα στη μέση της τουρκοκυπριακής συνοικίας στη Λάρνακα φέρει το όνομα οδός Ιστανμπούλ κι όχι «Κωνσταντινούπολη». Στη συνέχεια κάποιοι έκριναν ως καθήκον να αραιώσουν τα ονόματα των οδών περίξ αυτής της οδού για να μας ενημερώσουν ότι η συγκεκριμένη οδός εφάπτεται στην οδό Σελίμ Β', ο οποίος κατέλαβε την Κύπρο, το 1571.

Βλέπετε απουσία συνομιλιών, συγκλίσεων και Μέτρων Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης στο Κυπριακό και απουσία ευφάνταστων τροπολογιών τύπου Ενωτικού Δημοψηφίσματος, οι γνωστοί κύκλοι είπαν να ασχοληθούν με κάτι στα πλάγια της «χαμηλής πολιτικής» - πιο χαμηλά δεν μπορούν να πέσουν - κι ως εκ τούτου τι πιο απλό θα μπορούσε να δικαιολογήσει το μισθό τους; Οι ένοχες ταμπέλες. Προσωπικά δεν εξεπλάγην από τέτοιου

είδους ραδιουργίες. Κατά τα δημοσιεύματα, το 2017 ο δημοτικός σύμβουλος Λάρνακας του ΕΛΑΜ, Σωτήρης Ιωάννου, είχε αποστείλει επιστολή στον δήμαρχο Λάρνακας με την οποία του ζητούσε να προχωρήσει σε πρόταση προς το Υπουργείο Εσωτερικών για αλλαγή της ονομασίας της οδού. Πίσω δε, στο 2013, η Τοπική Οργάνωση ΕΛΑΜ Λάρνακας είχε εκδώσει ανακοίνωση ζητώντας την αποκαθάρωση πινακίδων που φέρουν τουρκικά ονόματα, για να αντικατασταθούν με ελληνικά ονόματα.

Μήπως με την ίδια ζέση αποστέλλουν επιστολές και στα ελληνικά αεροδρόμια για την αγγλική αναγραφή και για τις προαναγγελίες των ελληνικών αεροδρομίων στις αφίξεις και αναχωρήσεις; Μήπως τους ενοχλεί ή όχι η διαπίστευση ξένων Προξένων και επιτετραμμένων στη μεγαλούπολη της Τουρκίας; Μήπως πρέπει να θεωρηθούν ως «εθνικά κολάσιμες» και οι ταμπέλες με την αναγραφή «ΚΕΒΑΒ» στα σουβλιτζίτικα που είναι διασκορπισμένες δεξιά και αριστερά; Η πραγματικότητα είναι

πολύ απλή. Όπως λέει και μια λαϊκή ρήση, αλλού τους τρώει και αλλού κνήθονται. Το πρόβλημα των κυρίων με τα μαύρα και των διαφόρων παρατρεχάμενών τους είναι οτιδήποτε έχει σχέση με το σύνολο στοιχείο. Από τις ταμπέλες των οδών μέχρι και τις ταμπέλες των αυτοκινήτων. Δεν ξέρω αν με το ψευδοπετρέλαιο και με τις επιγραφές PETROL και MOTORIN έχουν μια άλλη θεώρηση πραγμάτων διότι εκεί η σκιά εν 400.

Όσο για τον σφαγέα Σελίμ Β', έχω μια αντιπρόταση, εφόσον βρούμε τελικά ανταπόκριση από τις αρμόδιες Υπηρεσίες. Ας μετονομάσουμε την οδό σε οδό Γιουτζέλ Κιοσέογλου. Του Τουρκοκύπριου θεατράνθρωπου ο οποίος έφυγε αφήνοντας πίσω του το μήνυμα: «Ένας Ελληνοκύπριος κι ένας Τουρκοκύπριος δεν διαφέρουν. Είμαστε άνθρωποι της ίδιας πατρίδας με την ίδια νοοτροπία. Να δοκιμάσουμε να δούμε πώς μπορούμε να σμίξουμε και να δημιουργήσουμε μαζί μια πατρίδα που θα ανήκει σε εμάς τους Κυπραίους». Ιδού η Ρόδος.

Άδεια πατρότητας

Στη Φινλανδία λέει επιμήκυναν την άδεια πατρότητας μετ' αποδοχών σε σχεδόν επτά μήνες, κάνοντάς την ίση με την άδεια μητρότητας. Όταν υπάρχει παράδοση στο κοινωνικό κράτος, ο αγώνας για την ισότητα των φύλων έχει πρακτική υφή. Έχει και οικονομική χροιά. Βέβαια, δεν αποτελεί το μέτρο αυτό τη μαγική λύση για όλα. Αλλά τουλάχιστον οι συζητήσεις τους δεν φαίνονται να κολλάνε στις μεγάλες μάχες ιδεών για τους ρόλους των φύλων. Αντί να καθόνται να τσακώνονται με τον παππού ή τον κομπλεξικό για το εάν δικαιούται ή όχι ο καθένας να κάνει ό,τι θέλει στο κρεβάτι του, άνοιξαν την πόρτα στους πατέρες να γίνουν καλύτεροι γονείς. Έδωσαν μία πρακτική οδό για αλλαγή του καταμερισμού εργασίας στο σπίτι. Αναγκάζουν τους εργοδότες να υπολογίζουν σε αυτό, ανεξαρτήτως φύλου. Και να μου το δείτε πως σπάζουν οι ρόλοι με το εξ ανάγκης ξεσκάτισμα νεογνών. Εμείς;

Παλμ

Καμίλο, εδώ είναι η Κούβα

Γιος Ισπανών μεταναστών, ο Σιενφουέγος υπήρξε από τις πιο εμβληματικές προσωπικότητες της Επανάστασης, μαζί με τον Φιντέλ και τον Τσε. Το 1955, 23 ετών, τραυματίστηκε σε συμπλοκή φοιτητών με τις δυνάμεις καταστολής του δικτάτορα Μπατίστα και για να αποφύγει τη σύλληψη αναγκάστηκε να διαφύγει προς τις Ηνωμένες Πολιτείες αρχικά και έπειτα προς το Μεξικό όπου γνωρίστηκε με τους αδερφούς Κάστρο και έγινε μέλος του κινήματος της 26ης Ιουλίου. Το 1956 ήταν κι αυτός στο πλοίο "Γκράνμα" μαζί με Φιντέλ, Τσε, Ραούλ και τους υπόλοιπους επαναστάτες που αποβίβαστηκαν στις νοτιοδυτικές ακτές της Κούβας, ως μέρος του αντάρτικου της Σιέρα Μαέστρα για την ανατροπή του Μπατίστα. Επέδειξε ιδιαίτερη ανδρεία και γρήγορα πήρε τον τίτλο του Κομαντάντε (Διοικητής), ενώ τα επόμενα δύο χρόνια συνέχισε με πρωταγωνιστικό ρόλο σε γεγονότα που αποδείχτηκαν καθοριστικά για την εξέλιξη της Κούβας. Ο Καμίλο Σιενφουέγος γεννήθηκε σαν σήμερα το 1932.

Τάγματα εφόδου

Νεαροί με κράνη και ρόπαλα αναστατώνουν το κέντρο της Μυτιλήνης. Για να πουν μετά πως οι πρόσφυγες στο νησί, «οι αχάριστοι», προκαλούν αναστάτωση... Η ίδια ομάδα νεαρών, πάντα με καλυμμένα τα πρόσωπά τους και με ρόπαλα, μπαίνει σε σπίτια και μαγαζιά και ψάχνει αν σε αυτά κατοικούν ξένοι, αιτούντες άσυλο ή μέλη, εθελοντές και εργαζόμενοι σε Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις. Μία Ιταλίδα εργαζόμενη σε ΜΚΟ έπεσε θύμα τους. Τάγματα εφόδου λοιπόν και η Χρυσή Αυγή μπορεί να μην εκπροσωπείται στη Βουλή, πλέον, αλλά άφησε το σπόρο της. Δυστυχώς.

Μ.Φρ.

Οι προστάτες των εργοδοτών που παρανομούν

Η αύξηση των ελέγχων σε σχέση με την αδήλωτη εργασία και την εφαρμογή των δικαιωμάτων των εργαζομένων ενοχλεί μία και μόνο ομάδα: τους εργοδότες οι οποίοι καταπατούν τα δικαιώματα των εργαζομένων. Μάλιστα οι υπό αναφορά εργοδότες εκμεταλλεύονται την κατάσταση η οποία επικρατεί σήμερα και αποκομίζουν οφέλη σε βάρος, τόσο των εργαζομένων όσο και των εργοδοτών οι οποίοι είναι νομοταγείς. Συνεπώς όσοι φέρνουν προσκόμματα εδώ και περισσότερα από δύο χρόνια στην ψήφιση του νομοσχεδίου για την Ενισχυμένη Υπηρεσία Επιθεωρητών, αλλά και επιδιώκουν να ξεδοντιάσουν το νόμο, είναι προστάτες των εργοδοτών που παρανομούν.

KAZ